

ALFRED NEUBAUER (“DER DICKE”)

Alfred Neubauer (“Der Dicke”), 31 oktober 2012

Alfred Neubauer was bij leven al een legende. Enerzijds gevreesd om zijn woede-uitbarstingen anderzijds gewaardeerd om zijn empathie.

Neubauer was een imponerende figuur. Groot en gezet en slechts bij grote uitzondering zonder colbert. Dat was misschien maar goed ook want zonder jasje waren de bijna altijd aanwezige bretels zichtbaar, nodig om zijn broek in delicaat evenwicht om zijn middel te houden.

Neubauer was, van begin jaren dertig tot en met 1955 de bepalende en overheersende figuur van de “Rennleitung” van Daimler Benz. Hij regeerde met ijzeren hand; zijn wil was wet.

Als eerste bracht hij een strakke organisatie aan binnen de raceafdeling van “zijn” merk. Zonder twijfel is hij de grondlegger van de communicatie tussen de rijders en de pits. In de tijd dat elektronica in deze tak van sport een grote onbekende was, bedacht hij dingen die vandaag de dag gemeengoed zijn.

Deze uitvindingen waren hem echter min of meer opgedrongen door de pijlsnelle ontwikkelingen die zich in die tijd voordeden. Immers, het aantal paardenkrachten dat de auto’s ontwikkelden ging veel verder dan sommige bestaande technologieën aankonden. Denk in dit opzicht bijvoorbeeld aan de banden en het brandstofverbruik.

De handigheid van de monteurs met bandenwissels en bijtanken werden in die tijd met ontzag gadeslagen door de toeschouwers tegenover de pits. Een voorbeeld: in 1937 werden de W 125 wagens van een volle tank en verse banden voorzien in een voor die tijd adembenemende 22 seconden!

De variëteit aan gekleurde vlaggen en borden die de coureurs tijdens een doorkomst getoond werden, hadden allemaal een vaste betekenis. Ook de tankstrategie speelde toen al een belangrijke rol. Zeker als de lengte van een race het mogelijk maakte dat de auto’s bij de start niet helemaal “vol” hoefden te zijn.

Zoals bijvoorbeeld bleek tijdens de “Grosse Preis von Deutschland” in 1938 kende Neubauer een uitzonderlijke tegenwoordigheid van geest. De leidende Mercedes van von Brauchitsch vatte vlam tijdens een pitstop. Vlak daarachter stond de auto van de Engelsman Dick Seaman die bijna klaar was met zijn pitstop. In plaats van Brauchitsch te helpen stuurde hij als eerste de auto van Seaman weg om zich vervolgens met de andere auto te gaan bemoeien. Seaman won uiteindelijk wel de race!

Zie seizoens overzicht 1938 [deel 1](#) en [deel 2](#)

Winnaar Pitstop Mercedes-Benz 1939

Onder leiding van Neubauer werden ook aan het begin van het seizoen tests georganiseerd voor veelbelovende rijders zodat zij zich in de kijker konden rijden. Zo was de eerder genoemde Seaman aan zijn "stoeltje" gekomen.

Buiten het circuit was Neubauer helemaal niet de bullebak die hij leek. Het is bekend dat hij goed kon zingen en tijdens de diners na de races bracht hij regelmatig een fraaie aria ten gehore. Hij kon naar verluidt Hitler zeer goed imiteren.

De Tweede Wereldoorlog vormde een onderbreking van meer dan vijf jaar, maar toen dat weer was toegestaan, stond Neubauer weer aan het hoofd van zijn geliefde Rennabteilung.

Ook in zijn nadagen, ten tijde van de seizoenen 1954/1955, bleek hij nog niets van zijn vaardigheden verloren te hebben.

P. Helbach